

мартинката побъдила кремаклийката, черешевите топове на Уста Генча млъкнали прѣдъ величенитѣ топове на Крупна; подъ силния натискъ на императорските войски въстанническиятѣ тѣлпи напустнали позициите си и се разбрѣгали по „гора зелена“; рѣзнята се почнала, „хвѣркатата чета“ на Бенковски изхвѣркала изъ района на коршумите и кацала на врѣхъ Стара-Планина! . . . Царуванието и ликуванietо траяло десетъ дни, а клането петъ дни! Генералъ Хафузъ паша разбилъ Панагорище, а Кель Хасанъ-паша-Еледжикъ планина . . .

На врѣщание отъ Бѣлево за Еледжикъ къмъ хвѣркатата чета на Бенковски се присъединило 16 годишното момче Мацко.

Расказа за Мацко по оригиналността си заслужва да се отбѣлѣжи: — „На пѫтът мѣжду Акаджикъ и Бѣлево, непадѣйно излѣзи изъ гората едно малко момче, на 16 годиниша възрастъ, босо и опѣрпано, щото съ огниво да цѣкниши на около му, иѣше да пламни, като прахань. На крѣстът му са жалтѣше рѣждивъ лишовецъ безъ кремикъ, а конътъ му, безъ сѣдло, бѣше вѣрзанъ за вратътъ само съ поясътъ му, който служаше на място юзда. На вѣпросъ, какво то тѣрси тука въ гората, отговориши, че зело скришомъ конътъ на господарътъ си, отъ Бѣлево и като узнало на кѣдѣ ще вѣрвимъ, излѣзо напрѣдъ да ни чака въ гората, за да са сѫедни съ насъ и дойде въ Балканътъ, защото много желало да коли турци. Иие му зехме конътъ, а на него казахме да са вѣрни при господарътъ си, защото е още малко и не може да кили турци. Горкото! като изслушаша тая заповѣдъ, заплака жално — жално, и са впусна да цѣлува рѣка на присъствующите.

— Моля ви се чпчо! азъ ще да ви нося водица, ще да ви слушамъ на кѣдѣто ма проводите, говореше то.

Най-послѣ оставете го да дойде съ насъ, каза Бенковски, който са бѣше спрѣлъ на минута. — Може би подъ тие скъсани дрипѣли да са крие нѣщо.

Това бѣше доволно за малкото момче, което дружината замѣхъ нарѣче Мацко. То оставилъ своятъ конъ и прина напрѣдъ по пѫтът прѣдъ конете, като вихрушка. Сѫщиятъ още денъ, до вечеръта, Мацко показа, че притѣжава нѣщо артистическо, че обича да прави приключения. Уморенъ отъ пѫтът, той легналъ въ една нива да чака четата, която щомъ се приближи (авангардата), скача